

YARGI KARARLARI

KARARLARI

YARGI

Yargı Kararları

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
VERGİ DAVA DAİRELERİ	2007	57	2006	228	26/01/2007

KARAR METNİ

ÖDENDİĞİ İHTİLAFSIZ OLAN; ANCAK, MÜTEHARRİK YAPRAKLI YEVMİYE DEFTERİNİN TASDİKLİ SAYFALARININ, TASDİKSİZ ARKA YÜZLERİNE YAPILAN KAYITLARDA GÖSTERİLEN KATMA DEĞER VERGİLERİNİN İNDİRİMİNİN, YALNIZCA BU SEBEPLE KABUL EDİLMEMESİNDE HUKUKA UYGUNLUK BULUNMADIĞI HK.<

Temyiz Eden : Saraylar Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ?

Vekili : Av. ?

İstemın Özeti : Mütéharrık yapraklı yevmiye defterinin tasdikli sayfalarının tasdiksiz arka yüzlerine yapılan kayıtlarda gösterilen katma değer vergisi indirimlerinin kabul edilemeyeceğinden bahisle, davacı adına 1997/Ekim-Aralık ve 1998/Ocak-Haziran dönemleri için re'sen ağır kusur ve kusur cezalı katma değer vergisi salınmış, usulsüzlük cezası kesilmiştir.

Denizli Vergi Mahkemesi 31.1.2002 günlü ve E:2001/134, K:2002/70 sayılı kararıyla; 1997 yılı yasal defter ve belgeleri incelenen davacı hakkında; kullandığı tasdikli mütéharrık yapraklı yevmiye defterinin 10.9.1997 tarihinde olduğu, 10.9.1997-31.12.1997 tarihleri arasındaki kayıtların sayfası biten yevmiye defterinin arka sayfalarına yapıldığı, inceleme elemanınca dönem kayıtlarının tasdiksiz yevmiye defterine yapılmış yasal olmayan kayıtlar olarak değerlendirilmesi suretiyle, bu dönemlere ilişkin katma değer vergisi indirimlerinin kabul edilmeyerek tarhiyat yapıldığı, yükümlü tarafından sayfası biten yevmiye defteri yerine yeni yevmiye defteri tasdik ettirilmesi ve bu def-

terin kullanılması gerekmekte ise de tasdiksiz arka sayfalara kaydedilen işlemlerle ilgili mal alışlarının gerçek olduğu, söz konusu alımlar sırasında katma değer vergilerinin ödendiği hususlarında taraflar arasında ihtilaf bulunmadığı, 10.9.1997-31.12.1997 tarihleri arasındaki işlemlerini yevmiye defterinin tasdiksiz arka sayfalarına kaydeden yükümlü şirketin, usulsüzlük cezasını gerektiren bu fiili nedeniyle katma değer vergisi indirimlerinin kabul edilmemesinin hakkaniyete ve vergi adaletine uygun olmadığı, usulsüzlük cezasının da 2.000.000 lirayı aşan kısmında isabet görülmediği gerekçesiyle, vergi ve vergi aslına bağlı cezalarının kaldırılmasına, usulsüzlük cezasının kısmen kaldırılmasına karar vermiştir.

Davalı idarenin temyiz istemini inceleyen Danıştay Yedinci Dairesi 4.4.2005 günlü ve E:2002/1696, K:2005/569 sayılı kararıyla; 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin 1 inci fıkrasının (a) bendinde; mükelleflerin vergiye tabi işlemleri üzerinden hesaplanan katma değer vergisinden, bu Kanunda aksine hüküm olmadıkça, faaliyetlerine ilişkin olarak, kendilerine yapılan teslim ve hizmetler dolayısıyla hesaplanarak düzenlenen fatura ve benzeri vesikalarda gösterilen katma değer vergisini indirebilecekleri, 34 üncü maddesinin 1 inci fıkrasında da, yurt içinden sağlanan veya ithal olunan mal ve hizmetlere ait katma değer vergisinin, alış faturası veya benzeri vesikalar ve gümrük makbuzu üzerinde ayrıca gösterilmek ve bu vesikalar kanuni defterlere kaydedilmek şartıyla indirilebileceğinin hükme bağlandığı, diğer taraftan, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun "Defter Tutma" başlıklı İkinci Kısmında yer alan 171 inci maddesinde; mükelleflerin, bu Kanuna göre tutacakları defterleri, vergi uygulaması bakımından, madde de sayılan maksatları sağlayacak şekilde tutacaklarının hükme bağlandığı, aynı Kanunun 220 nci maddesinde, yevmiye defterinin, tutulması ve tasdiki zorunlu defterler arasında sayıldığı, 225 inci maddesinin (b) fıkrasında ise, müteharrik yapraklı yevmiye defteri kullanmalarına Maliye Bakanlığınca müsaade edilen müesseselerin, bir yıl içinde kullanacaklarını tahmin ettikleri sayıda yaprağı yukarıdaki esaslara göre tasdik ettirecekleri; tasdikli yapraklar

bittiği takdirde, yeni yaprakların kullanılmalarından önce tasdike arz olunacağına açıklandığı, yasanın aradığı koşulları taşımayan defterlerin yasa koyucunun vergi uygulamasından beklediği amaçları sağlayacak şekilde tutulduğundan bahsedilemeyeceği gibi, bu defterlerin yasal defter, yapılan kayıtların da yasal defterlere kayıt olarak kabulünün mümkün olmadığı, bu bakımdan yevmiye defterinin tasdiksiz kısımlarına kaydedilmesi nedeniyle, yasal deftere yapılmış kayıt olarak kabulüne olanak bulunmayan mal alış ve gider faturalarında yer alan katma değer vergileri, 3065 sayılı Kanunun yukarıda açıklanan 29 ve 34 üncü maddeleri uyarınca indirimine konu edilemeyeceğinden, aksi yönde verilen mahkeme kararında isabet görülmediği gerekçesiyle, kararı bozmuştur.

Denizli Vergi Mahkemesi 14.12.2005 günlü ve E:2005/594, K:2005/726 sayılı kararıyla, ilk kararında yer alan hukuksal nedenler ve gerekçeyle, vergi ve cezanın kaldırılması yönündeki kararında ısrar etmiştir.

İsrar kararı vergi dairesi müdürlüğü tarafından temyiz edilmiş, inceleme raporu doğrultusunda yapılan tarhiyatta yasaya aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek kararın bozulması istenmiştir.

Savunmanın Özeti : Savunmada bulunulmamıştır.

Danıştay Tetkik Hakimi Gülsen BİŞKİN'in Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar ısrar kararının bozulmasını sağlayacak durumda bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Emel CENGİZ'in Düşüncesi : İdare ve vergi mahkemelerince verilen kararların temyizen incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddede yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen ısrar kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulunca, dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

Denizli Vergi Mahkemesinin 14.12.2005 günlü ve E:2005/594, K:2005/726 sayılı ısrar kararı, aynı hukuksal nedenler ve gerekçe ile Kurulumuzca da uygun bulunmuş ve temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, kararın bozulmasını gerektirecek durumda görülmemiştir.

Bu nedenlerle temyiz isteminin reddine, 26.1.2007 gününde oyçokluğu ile karar verildi.

KARŞI OY

Danıştay Yedinci Dairesince verilen bozma kararında yazılı gerekçelerle temyiz isteminin kabulü ve ısrar kararının bozulması gerektiği oyu ile karara katılmıyoruz.

(DAN-DER; SAYI: 116)

BŞ/Aİ

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
DÖRDÜNCÜ DAİRE	2008	6245	2007	1118	25/12/2008

KARAR METNİ

ENFLASYON DÜZELTMESİ SONUCU ÖZ SERMAYE KALEMLERİNDE OLUŞAN FARKLARIN ORTAKLARA DAĞITILMASI HALİNDE GELİR VERGİSİ KANUNU'NUN 94 ÜNCÜ MADDESİ GEREĞİ TEVKİFAT YAPILMASINDA HUKUKA AYKIRILIK BULUNMADIĞI HK.<

Temyiz Eden : ? Factoring Anonim Şirketi

Karşı Taraf : Beyoğlu Vergi Dairesi Müdürlüğü İSTANBUL

İstemin Özeti : Özsermaye enflasyon farkının ortaklara dağıtılmasına karar veren davacı, bu dağıtım üzerinden vergi tevkifatı yapılmaması gerektiği ihtirazi kaydıyla verdiği 2005 Temmuz dönemi muhtasar beyannamesi üzerinden tahakkuk ettirilen gelir (stopaj) vergisinin iadesi istemiyle dava açmıştır. İstanbul 7.Vergi Mahkemesi 20.12.2006 günlü ve E:2005/1784, K:2006/3284 sayılı kararıyla; 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 298'inci maddesinin A/5 fıkrasının 5'inci paragrafında, pasif kalemlere ait enflasyon farklarının, herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledildiği veya işletmeden çekildiği taktirde bu işlemlerin yapıldığı dönemlerin kazancı ile ilişkilendirilmeksizin bu dönemde vergiye tabi tutulacağı, ancak öz sermaye kalemlerine ait enflasyon farklarının düzeltme sonucu oluşan geçmiş yıl zararlarına mahsup edilebileceği veya kurumlar vergisi mükelleflerince sermayeye ilave edilebileceği, bu işlemlerin kar dağıtımını sayılmayacağını belirtildiği, Gelir Vergisi Kanunu'nun 94'üncü maddesinde ise hangi işlemlerden vergi tevkifatı yapılacağı düzenlendiği, davacı kurumun enflasyon düzeltmesi sonucu özsermaye kalemlerinde oluşan farkları ortaklara dağıttığı ihtilafsız olduğuna göre, dağıtılan kısım üzerinden vergi tevkifatı yapılmasında hukuka aykırılık görülmediği gerekçesiyle davanın reddine karar vermiştir. Davacı, dağıtılan kısmın Gelir Vergisi Kanunu'nun 94'üncü maddesinin 6'ncı

fıkrasında ve 75'inci maddesinin 1,2 ve 3 numaralı bentlerinde yazılı kar payı niteliğinde olmadığını, bu nedenle tevkifata tabi tutulmayacağını ileri sürerek kararın bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti : Temyiz isteminin reddi gerektiği yolundadır.

Tetkik Hakimi Mustafa Bahtiyar'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, temyize konu mahkeme kararının bozulmasını sağlayacak nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı İbrahim Erdoğan'ın Düşüncesi : İdare ve vergi mahkemelerince verilen kararların temyizen incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddede yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen Mahkeme kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüldü:

Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, bozulması istenilen kararın dayandığı gerekçeler karşısında, yerinde ve kararın bozulmasını sağlayacak durumda görülmemiştir.

Bu nedenle, temyiz isteminin reddine, İstanbul 7.Vergi Mahkemesinin 20.12.2006 günlü ve E:2005/1784, K:2006/3284 sayılı kararının onanmasına 25.12.2008 gününde oybirliğiyle karar verildi.

BŞ/ÖEK